

Arrest

nr. 28 424 van 8 juni 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 3 april 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 maart 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 27 april 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 mei 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK .

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. VANBESIEN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 13 augustus 2005 het Rijk binnen en diende op 29 juni 2007 een tweede asielaanvraag in. Op 16 maart 2009 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

*U verklaarde de Ethiopische nationaliteit te bezitten, afkomstig te zijn uit Gawani en te behoren tot de etnie Afar. Op 16 augustus 2005 diende u een **eerste asielaanvraag** in die door de Dienst Vreemdelingenzaken ontvankelijk werd verklaard op 16 september 2005. Niettegenstaande de Dienst Vreemdelingenzaken uw asielaanvraag op 16 september 2005 ontvankelijk verklaarde besliste het Commissariaat-generaal dd. 25 oktober 2005 over te gaan tot een weigering van de hoedanigheid van vluchteling op basis van het bedrieglijke karakter van uw verklaringen. Op 8 november 2005 diende u*

een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen alwaar dd. 20 april 2007 de beslissing van het Commissariaat-generaal bevestigd werd. U keerde niet naar uw land van herkomst terug.

Op 29 juni 2007 diende u een **tweede asielaanvraag** in bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Uit uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken (dd. 5 juli 2007) en het Commissariaat-generaal (dd. 21 april 2008) blijkt dat u blijft bij de verklaringen die u in het kader van uw eerste asielaanvraag aflegde. U voegde er aan toe dat u tijdens uw verblijf in België vernam dat uw broer opnieuw gearresteerd werd. U voegde er eveneens aan toe dat u in België een man ontmoette, een relatie met hem begon en op 5 maart 2007 beviel van uw zoon Aden. U verklaarde dat u vervolging vreest bij eventuele terugkeer naar Ethiopië omdat u in België een kind kreeg dat buiten het huwelijk werd geboren en dat dit ingaat tegen de tradities van de Afar-gemeenschap. U legde ter staving van uw tweede asielaanvraag volgende documenten neer: een persmededeling van het EthioLion Afar Forum uitgegeven dd. 17 juni 2008 te Seeheim-Jungenheim (Duitsland), een internetartikel van de website www.ethiomedial.com/all/6112.html, een artikel uitgegeven door het Solidarity Committee for Ethiopian Political Prisoners (SOCEPP) dd. 20 juni 2008 en een kopie van de geboorteakte van uw zoon, Aden Goura Ali, uitgegeven te Brussel op 3 april 2007.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen en de nieuwe elementen die u in het kader van uw tweede asielaanvraag voorlegde onvoldoende blijken te zijn om een “vrees voor vervolging” zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst kan worden opgemerkt dat in het kader van uw eerste asielaanvraag door de Commissaris-generaal op 25 oktober 2005 een beslissing werd genomen tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling op basis van het bedrieglijke karakter van uw verklaringen. Meer bepaald werd in deze beslissing geconcludeerd; “dergelijke vage verklaringen over Gawani zetten de geloofwaardigheid van uw verklaringen dat u heel uw leven in Gawani zou hebben gewoond op de helling”. Vervolgens werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dd. 20 april 2007 onder meer geconcludeerd “verzoeksters verklaringen komen [...] bedrieglijk voor” en “verzoeksters relaas is niet geloofwaardig”.

Met betrekking tot de **nieuwe elementen** die u voorlegde om uw **tweede asielaanvraag** te staven kunnen volgende opmerkingen gemaakt worden.

De door u voorgelegde persmededeling van het EthioLion Afar Forum uitgegeven dd. 17 juni 2008 te Seeheim-Jungenheim (Duitsland), het door u voorgelegde internetartikel van de website www.ethiomedial.com/all/6112.html en het door u voorgelegde artikel uitgegeven door het Solidarity Committee for Ethiopian Political Prisoners (SOCEPP) dd. 20 juni 2008 wijzigen niets aan het voorgaande gezien deze documenten louter algemene informatie bevatten en geenszins een bewijs vormen voor het door u persoonlijke afgelegde asielrelaas.

Wat uw verklaring betreft dat tijdens uw verblijf in België uw broer opnieuw gearresteerd werd (gehoorverslag Commissariaat-generaal dd. 21 april 2008, p. 4) kan het volgende gezegd worden. U verklaarde het nieuws over de arrestatie van uw broer vernomen te hebben via een Ethiopische man die Gaas heet (p. 5). U beweerde vervolgens enkel de voornaam van de Ethiopische man te kennen (p. 5) en Gaas niet goed te kennen (p. 5). U voegde er aan toe dat Gaas telefonisch vernam dat uw broer gearresteerd werd (p. 5) doch u voegde er aan toe niet te weten wie Gaas telefonisch inlichtte over de arrestatie van uw broer (p. 5). Voorts verklaarde u dat Gaas afkomstig is uit uw regio doch dat hij uw familie niet goed kende (p. 5). Uw verklaringen betreffende de arrestatie van uw broer vloeien louter voort uit geruchten en verklaringen van derden. Deze vaststelling laat toe te stellen dat de door afgelegde verklaringen geen enkel garantie van betrouwbaarheid bieden en dat u bijgevolg uw vrees voor vervolging in het kader van uw tweede asielaanvraag niet aannemelijk heeft gemaakt.

Wat uw verklaring betreft dat u vervolging vreest bij eventuele terugkeer naar Ethiopië omdat u in België een kind kreeg dat buiten het huwelijk werd geboren en dat dit ingaat tegen de tradities van de Afar-gemeenschap (p. 4) kan het volgende gezegd worden.

Vooreerst kan worden opgemerkt dat uw beweringen over diegenen die u zouden vervolgen omwille van het hebben van een buitenechtelijk kind weinig concreet zijn; u had het aanvankelijk over “mensen van het dorp of van de etnie” en uit de opmerking “je weet niet wie je pijn zal doen” blijkt dat u

niemand concreet voor ogen heeft (p. 6). Gevraagd naar wie u precies zou vervolgen stelde u “degene die mijn echtgenoot doodden” (p. 6). Tijdens uw eerste asielaanvraag verklaarde u echter dat uw echtgenoot werd gedood door niet nader gepreciseerde leden van het Ethiopisch leger (gehoor ten gronde eerste asielaanvraag dd. 19 oktober 2005, p. 33), zodat het niet duidelijk is om wie het precies gaat. Bijgevolg kan u ook niet aannemelijk maken dat dezelfde soldaten u omwille van het hebben van een buitenechtelijk kind zouden vervolgen. Voor wat andere potentiële vervolgers betreft stelde u “mensen van de etnie of familieleden kunnen het doen” (p. 6), maar hieruit blijkt evenmin duidelijk wie u precies vreest. Uit uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken (dd. 5 juli 2007 – pt. 12) blijkt overigens dat u sinds uw verblijf in België op geen enkele manier rechtstreeks contact heeft gehad met iemand in uw land van oorsprong, zodat u ook niet weet of de personen/groepen waarvan u zegt dat ze u eventueel zullen vervolgen daar ook nog werkelijk verblijven, laat staan dat u enige zekerheid zou hebben over het feit dat ze u zouden vervolgen omwille van de door u aangehaalde reden.

Verder –en niet in het minst– kan het volgende worden opgemerkt. U verklaarde te vrezen dat de Afar-gemeenschap u bij terugkeer naar Ethiopië zal vervolgen omdat het hebben van een buitenechtelijk kind gezien wordt als een misdaad van eer (p. 6). Doch, uit informatie van een expert-antropoloog, gespecialiseerd in de Hoorn van Afrika, waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat in de Afar-gemeenschap vrouwen met een buitenechtelijk kind niet vervolgd worden en dat hun leven niet in gevaar is (zie informatie in administratief dossier). Bovendien blijkt uit deze informatie dat eerwraak geen gevestigde gewoonte is bij de Afar (zie informatie in administratief dossier).

Er kan u evenmin subsidiaire bescherming worden verleend.

Voor wat betreft uw verzoek om subsidiaire bescherming te krijgen, kan worden opgemerkt dat u (in het kader van voorliggende asielaanvraag) geen concrete elementen heeft aangehaald die zouden kunnen wijzen op een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’ indien u naar uw land van oorsprong zou terugkeren. Immers, u brengt geen bewijs aan van een persoonlijk risico op executie of doodstraf, noch van een risico op foltering of onmenselijke/vernederende behandeling of bestraffing. U toont ook niet aan dat in uw land van herkomst een risico op ernstige en individuele bedreiging van het leven/de persoon of van een burger zou lopen als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit dit alles blijkt dat de nieuwe elementen die u aanbrengt niet van die aard zijn om te besluiten tot een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U legde geen documenten voor die uw identiteit zouden kunnen staven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

3. Verzoekster roept een schending in “van art. 1 A van de Vluchtelingenconventie, manifeste appreciatiefout en schending van het zorgvuldigheidsbeginsel”.

3.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3.2. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de Commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De Commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoekster werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg haar asielmotieven uiteen te zetten, haar argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich kon laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van haar keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoekster kreeg bovendien de kans om in haar vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de Commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan kan derhalve niet worden weerhouden.

4. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoekster legt bij haar tweede asielaanvraag een persmededeling neer door het EthioLion Afar Forum uitgegeven, een internetartikel van de website www.ethiomeia.com/all/6112.html, een artikel uitgegeven door het Solidarity Committee for Ethiopian Political Prisoners (SOCEPP) en een kopie van de geboortakte van haar zoon Aden Goura Ali. Verzoekster verklaart voorts dat haar broer ondertussen verdwenen is en wijst op het feit dat ze een kind heeft gekregen dat buiten het huwelijk in België geboren is waardoor ze door haar gemeenschap in Ethiopië vervolgd zou worden.

4.2. Te dezen is de Raad niet bevoegd zich in beroep uit te spreken over de beslissingen genomen in het kader van de eerste asielaanvraag. Deze dienden aangevochten te worden met de in de Belgische wetgeving bepaalde rechtsmiddelen. Overeenkomstig het algemeen rechtsbeginsel dat er niet meermaals geoordeeld wordt over eenzelfde zaak is te dezen zijn bevoegdheid beperkt tot de beoordeling van de in de tweede asielaanvraag aangehaalde nieuwe gegevens en de mogelijke gevolgen hiervan bij een eventuele terugkeer naar het land van herkomst, alsmede van de aanvraag om toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

4.3. Verzoeksters asielrelaas is in essentie ongewijzigd gebleven daar haar voorgehouden vervolging voortvloeit uit haar Afar herkomst. Verzoeksters eerste asielaanvraag is reeds onderzocht (zie VBW/W1261 van 20 april 2007) en met name werd besloten dat er geen redenen voorhanden zijn *“om aan te nemen dat, zoals het verzoekschrift stelt, ze afkomstig is uit een minderheidsclan die op een traditionele wijze leefde en een gesloten gemeenschap en/of (on)rechtstreeks bij enige oppositiebeweging betrokken is”*. Tevens werd geoordeeld dat verzoeksters asielmotieven niet kaderen in haar beweerde leefomgeving en haar *“verklaringen komen dan ook bedrieglijk voor”*.

5. Verzoekster laat ook in de tweede asielaanvraag na haar identiteit aan te tonen door middel van originele identiteitsdocumenten met foto. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoekster is ertoe gehouden de stukken waarover zij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Verzoekster beperkt zich tot de loutere bewering dat ze geen rechtstreeks contact heeft met haar familie en dat ze *“in de onmogelijkheid [is] om enig objectief document of bewijs voor te brengen van de arrestatie van haar broer”* maar toont niet aan dat ze een redelijke poging ondernam om haar beweringen te staven en deze pogingen niets opleverden. Dit klemt temeer nu verzoekster onrechtstreeks in contact staat met haar familie en haar verklaringen tijdens het verhoor in haar eerste asielrelaas niet kunnen wijzen op een herkomst uit het platteland en zij evenmin noties heeft van het Amhaars dat kan verwacht worden van personen uit de steden. Verzoeksters verklaringen kunnen haar beweerde herkomst en nationaliteit niet ondersteunen.

6. Omtrent haar buitenechtelijk kind stelt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoekster weinig concreet is over diegenen die haar zouden vervolgen bij terugkeer naar Ethiopië. Verzoekster meent dat het CGVS *“niet op voldoende wijze haar onderzoek heeft verricht, gelet op het feit dat zij niet verder de beweringen van verzoeker heeft willen onderzoeken en zich enkel en alleen baseert op een eenmalig e-mail”*. Voorts leidt verzoekster uit de informatie in het administratief af dat er niet ontkend wordt dat eerwraak voorkomt bij de Afar-gemeenschap, *“doch enkel dat dit geen gewoonte is”*. Verzoekster stelt tenslotte dat er geen intern vluchtalternatief is en verwijst hierbij opnieuw naar het reisadvies van de FOD Buitenlandse Zaken.

6.1. Het volstaat niet te verwijzen naar de algemene situatie in het land van herkomst en algemene rapporten dienaangaande zoals in casu van Amnesty International en het reisadvies van FOD Buitenlandse Zaken om aan te tonen dat verzoekster in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond en verzoekster blijft hier in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr.121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

6.2. Wat het reisadvies betreft van de FOD Buitenlandse Zaken kan bovendien worden opgemerkt dat dergelijk reisadvies enkel betrekking heeft op reislustige westerlingen die Ethiopië willen bezoeken en niet slaat op Ethiopische staatsburgers. Volgens de disclaimer wordt het reisadvies opgevat *“als één van de informatiebronnen die de Belgische reizigers kunnen raadplegen om een beslissing te nemen aangaande hun reisplannen en is dus een vrijblijvende raadpleging, gepubliceerd als een dienstverlening aan de reizigers, aan wie het vrij staat om het al dan niet op te volgen”*.

6.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook zij aantonen dat haar aanvraag gerechtvaardigd is. Zij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en de waarheid vertellen (R.v.St., nr. 163.124, 4 oktober 2006; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). In zoverre verzoekster haar Afar-herkomst benadrukt kan worden gewezen op de informatie in het administratief dossier waaruit blijkt dat Afar vrouwen met een buitenechtelijk kind *“wel scheef [worden] aangekeken en al naar gelang hoe streng de familie gestraft [worden]”* en dat dergelijke vrouwen het niet erg makkelijk hebben, blijkt ook dat hun leven niet in gevaar is en dat eerwraak geen gevestigde gewoonte is in haar gemeenschap. Verzoekster beperkt zich in haar verzoekschrift tot het bekritisieren van de analyse van het CGVS zonder deze objectief te weerleggen. Het dient immers te worden herhaald dat verzoekster haar identiteit en nationaliteit niet aantoont en haar afkomst uit een Ethiopische Afar-gemeenschap en haar vervolging aldaar dan ook niet kan overtuigen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692). Verzoekster toont geen vrees aan voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951.

7. Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden vastgesteld dat voor iedere vorm van internationale bescherming, ook voor de subsidiaire bescherming, de plicht tot medewerking berust op de verzoekster. Deze dient ter staving van het verzoek zo spoedig mogelijk alle nuttige elementen noodzakelijk voor de beoordeling van het verzoek in te dienen. Deze elementen behelzen onder meer alle documenten van verzoekster en die van relevante familieleden met betrekking tot identiteit, nationaliteit, landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met artikel 4, lid 1 en 2 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Bij het ontbreken van deze elementen dient een aannemelijke verklaring gegeven te worden.

8. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet). Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Verzoekster toont niet aan waar ze verbleef vooraleer in België asiel aan te vragen. Verzoekster maakt niet aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 § 2 c) dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Ethiopië. Noch uit verzoeksters verklaringen, noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

9. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 8 juni 2009 door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

K. DECLERCK